

ת"פ 65436/06 - מדינת ישראל נגד אליה לב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-06-65436 מדינת ישראל נ' ל' ב'

לפני כבוד השופט איתן הרמלין

בעניין: מדינת ישראל

עו"ד מיכל אפלביום

המאשימה

נגד

אליה לב

עו"ד אורלי פריזלר

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שבו נטען שבאים 16.8.2017 גנב ארנק ובו 11,000 ₪, 6 כרטיסי חיוב, המאהה ע"ס 2,500 ₪, רשיון נהיגה, תעודה מודד מוסמך ומסמכים נוספים. לפי הטענה, הארנק נפל מכיסו של בעליו בעת שמילא דלק בתחנת דלק, והנאשם שנכנס לאותה עמדת תדלק אחריו, מצא את הארנק בעת יציאתו מרכבו והכנסו מיד למכוונתו במטרה לשול אוטו שלילת קבוע מבعليו.

2. מרבית העובדות האמורות בכתב האישום אינן שניות בחלוקת. הנאשם אינם חולק על כך שמצאה את הארנק, הכניסו למכוונתו, ועוזב את תחנת הדלק כשהארנק ברשותו. ואולם, לפי טענת הנאשם, לא עשה זאת כדי לשול אוטו מבعليו שלילת קבוע. יתר על כן, לטענת הנאשם, כשיצא בנסיעה מתחנת הדלק נתקל ברכב דומה זהה שתדלק לפניו, והוא מסר את הארנק למי שנהג באותו רכב.

3. מטעם התביעה העידו במשפט: בעל הארנק האבוד, החוקר שגבה את עדות הנאשם במשטרה, השוטר שהעתיק את צילומי האבטחה, ואחד מעובדי תחנת הדלק. כמו כן הוגש על ידי התביעה סרטון מצלמת אבטחה. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.

4. בסרטון האבטחה (ת/1) ניתן לראות היטב את מכוונתו של בעל הארנק נכנסת לעמדת התדלק, ואת נפילת ארנקו על הארץ מיד לאחר יציאתו לתדלק. עם סיום התדלק נראה בעל הארנק חוזר למכוונית, ועוזב את המקום בנסיעה בלי להבחן בכור שארנקו נפל. אחר כך נראית מכונית אחרת נכנסת לאותה עמדת תדלק, והאדם שיוצא מתוכה (שאין מחלוקת שהוא הנאשם) מבחין מיד עם יציאתו בארנק המונח על הארץ ובתנוועה מהירה אחת מרינו מן הארץ ומطمינו בתוך מכוניתו (לא ניתן לראות היכן בדיק במכונית). אחר כך נראה הנאשם פותח את מכסה מיכל הדלק ויוצא למשך שני דקות מסגרת הצלום כשהוא משאיר את דלת המכונית ודלת מיכל התדלק פתוחה. כעבור כשתים דקות הנאשם נראה חוזר למקום, מתדלק את הרכב במשך מעט יותר מעשרים שניות ועוזב את המקום

עמוד 1

בנציעה.

5. ההתרשומות הבוראה מצפיה בסרטון היא שהנאשם הוכח "לאמצ" את הארכן שמצא על הארץ. התנהגותו של הנאשם כפי שהוא נראה בסרטון אינה כזו המאפיינת את מי שרוצה להחזיר ארנק אבוד לבעליו. הנאשם מכניס את הארכן למכווןתו בתנועה מהירה אחת מיד עם מציאתו, מוביל שאל איש מן הנוכחים אם זהו ארנקו או פתח את הארכן לראות אם יש בו מסמכים שיאפשרו לזהות את בעליו. התנהגותו של הנאשם מקימה חזקה שבובדה שהתקoon לשלול את הארכן שלילת קבע מבליו, ועליו הנטל לשלול חזקה זו.

6. עדויותו במשפטה של מר דורון כהן, בעלי של הארכן האבוד, (ת/2, ת/3), הוגשו כתחליף לעדותו הראשית במשפט. עדות הראשונה מסר העד פרטים אודות תוכן הארכן האבוד כאמור בכתב האישום. לדבריו, תדלק מוביל להשתמש באמצעות תשלום כלשהו מארכנקו כיוון שבגייף השחור שאותו תדלק מותקן דלקן. אחרי שהבחן כהן בחסרונו של הארכן, וכיון שזכור שהשתמש בארכן בתחנת הדלק כדי לשלם על שטייה, חזר לדבריו לתחנה כחלוף כ-10 דקות מאז שעזב אותה. העד מסר בחקירה המשטרתית שכחזר לתחנה צפה מנהל התחנה בסרטון האבטחה, אמר לו שבסרטון רואים את נהג הרכב היונדי, שנכנס לתקלק את רכבו אחורי, מוצא את הארכן וгонב אותו. לדבריו העד, המנהל לא מסר לו את מספר הרכב, אלא שלח אותו להגיש תלונה במשפטה. בעדות השנייה, שנגבתה אחורי שנגבתה עדות הנאשם, מסר העד כי לא עצר ביציאה מן התחנה לחפש את ארנקו, ואיש לא ניגש אליו והחזיר לו את הארכן.

7. בחקירהו הנגדית בבית המשפט עמד מר כהן על כך ש חוזר לתחנה תוך 10-11 דקות מאז שעזב אותה. לשאלת הסניגורית אישר שההמקרה שהייתה בארכן לא נפדמה ושלא נעשה שימוש בכרטיסי האשראי שלו בארכן - את כרטיסי האשראי הוא עצמו ביטל, ואת המקרה ביטל לבקשתו הלוקח שמסר לואותה.

8. לשאלתי הטע העד כי ביציאה מן התחנה יש לפנות ימינה וימינה, וشرط תרשימים (ע/1) שבו ניתן לראותו שאוותן פניות ימינה וימינה מובילות לרוחב הרוב קוק בהרצליה. לשאלתי השיב העד כי מרוחב הרוב קוק לתחנת הדלק מפרדים כ-40 מטרים, שבהם ברושים ותחנת רחיצה, כך שמן הרוחב לא ניתן לראות כלל את תחנת הדלק.

9. עדותו של העד השaira רושם מהימן לחלוון. אין לי כל ספק שהעד חזר לתחנה כדיו כחלוף כ-10 דקות מאז שעזב את התחנה, וזאת אחרי שהנאשם כבר עזב אותה. אין גם ספק שהעד לא קיבל את ארנקו חזרה מן הנאשם, שם לא כן לא היה טורח לחזור לתחנה ולברר מה עלה בגורל הארכן ולהגיש תלונה במשפטה - פעולות שמן הסתם עלו לו בהשחתת זמן רב. היעדרו של ספק כלשהו מתחזק בכך שהסניגורית לא חקרה על הטענה שביטל את כרטיסי האשראי ונפנה למוי ששלם לו בהמקרה על מנת שיבטלה.

10. הנאשם נחקר במשפטה ב-19.11.2017 (ת/4). כמובן, שלושה חודשים לאחר המקרה נושא כתב האישום. בפתח עדותו סיפר הנאשם כי הוא עוסק בשיפוצים בכל חלק הארץ. שמספר אלם גנב ארנק שמצא על הרצפה בתחנת הדלק השיב: "נסעתי אחרי בן אדם עם הגייף השחור והחרמתי אותו". לדבריו, כלל לא בדק מה הכל הארכן שכן:

"עמד איש עם ג'יפ שחור שעמד לפניי, נתתי לו אותו". כשאל אותו השוטר מודיע שבעל הארכן יאשימו בגיןה, השיב הנאשם: "הוא שקר מנייך. עמד ג'יפ שחור מחוץ לתחנה. שאלתי אותו אם זה שלו והলכתי". לדברי הנאשם, הוא לא הסתכל בתעוזות שהיו בארכنك, ולא וודא שהארנק אمنם שיר' לאדם שלו מסר אותו, אלא רק שאלן כאמור אם איבד ארכنك שחור. גרסת מסירת הארכنك לאדם שעמד בצד הדרך מופיעה לראשונה בשורה 34 לעדותו של הנאשם, אך בשורה 91 שכלל הנאשם את גרסתו ואמר על הנגש שלו מסר את הארכنك: "הוא עמד בצד וממחפש משהו". כשנחקר, מסר שאימן זוכר את האדם שלו מסר את הארכنك. לשאלת השוטר שהיבaigned שאלון לא היה מתקל בג'יפ השחור שעמד מחוץ לתחנה, היה נושא לתחנת המשטרה. לטענותו, שאל אדם שעמד לידיו בתחנה של מי הארכنك, והלה השיב שאינו יודע. לדברי הנאשם, הוא לא שאל על הארכنك איש בחנות הנוחות, ולא מסר את הארכنك למנhal התחנה, כי זה "לא עלה לו בראש", ושחוא לא ידע למי יעביר אותו אדם את הארכنك, ואף הוסיף את הדברים הבאים: "אנשים ערבים עובדים שם. יעבירו את זה לשטחים? למי יעבירו את זה?".

11. את עדותו בבית המשפט פתח הנאשם בכר שבסנת 2016, כשהיה בעבודה, הותקף "על ידי ערבים", ושהותקף היה שיכור. לדבריו, הוא הותקף מאחור וזה לו חוליה בצוואר. עקב כר מאז הוא "מושבת, לא זו ולא עשו שום דבר". ביום האירוע עצר לדבריו לדלק, ראה ארכنك, והניח אותו ברכב כפעולה אינסטינקטיבית. הנאשם הוסיף והיעיד כך: "יצאת מהרכב ועשיתי סיבוב. ראייתי שיש שם עובדים שהם בני דודים. נתתי לו... לא רציתי לתת ארכנק עם תעוזת זהות, ואני לא יודע איזה מסמכים היו שם. חשבתי لأن המסמכים יעברו... בדקתי, ראייתי שיש שם עובדים שהם ערבים. שאלתי שלא לתת את זה שם. אמרתי אסע לתחנת משטרה. עשיתי ימינה ימינה. היה ג'יפ שחור. מזכירתי שהיה ג'יפ שחור לפני. שאלתי אותו: 'איבדת משהו?' הוא אמר לי: 'כן'. שאלתי אותו: 'זה שלך?' מסרתי דרך החלון ונסעת". כשהוזג לו הרטון, אמר הנאשם שבשתי הדקות שבנה הוא אכן נראה בתמונה, הילך לחנות כדי לשלם על הדלק, אך לדבריו כיוון שראה שכל העובדים ערבים החלטיט שלא למסור שם את הארכנק. לטענותו, את הארכנק השאיר על כסא מכוניתו. כשנשאל בסוף עדותו הראשית אם לקח את הארכנק השיב: "מה יש לי לעשות איתו?". וכשנשאל שוב אם גנב את הארכנק השיב: "לא גנבתי 20 שנה מסטיק. לא לךתי מכך אחד. לפחות 12 שנה. זה גם אמרתי בחקירה".

12. בחקירהו הנגדית אמר הנאשם שלא ראה את הארכנק נופל על הארץ. כשנשאל: "הדלת פתוחה, הארכנק על המושב, ואתה נכנס לchnות הנוחות לשלם על הדלק?" השיב: "כן, לבחון מי נמצא שם, כדי להעביר לו את הארכנק", אך החלטיט לדבריו לא "להעבירו" כשראה שהעובדים ערבים. כשנשאל על ידי התובעת: "אתה סומר על מישחו זר שנמצא בג'יפ שחור שאומר לך שהוא הארכנק שלו?" השיב הנאשם: "מה האינטראס שלו להגיד לי סתום? אני לא מאמין שבארנק כזה קطن הוא 11,000 ₪ ושיוה כרטיסים וכיקים ותעודות".

13. בתשובה לשאלותיו השיב הנאשם שאינו זוכר איך נראה האיש שלו מסר את הארכנק. פרט שלא זכר גם כשנחקר שלושה חודשים אחרי המקרה, כיוון לדבריו לא מדובר באירוע טרומתי. לשאלת נספת השיב שלא ידע אם הארכנק שיר' לאחד המתדלקים.

14. יש לציין כי הנאשם לא חזר בבית המשפט על שניים מהפרטים החשובים שהופיעו בגרסתו בחקירה המשטרה, והם

הטענה כי שאל אדם שעמד לידו בתחנה על הארכן שמצא, ושראה את נהג הג'יפ השחור שעמד לטענתו מחוץ לתחנת הדלק מתחפש דבר מה.

15. בטרם אפרט את טענות הסניגורית ואנתח את גרסתו של הנאשם אמיינותו, אתייחס בקצרה ליתר העדויות שנשמעו במשפט, ואשר חלק מטענות ההגנה מתבססות על העולה מתוכן.

16. הסניגורית ביקשה כי יזומן לעדות טאהר יאסין שעבד כמתדלק וכסגן מנהל תחנת הדלק הרלוונטי. לדבריו, בתחנת הדלק כ-12 מצלמות אבטחה המכטאות את כל התחנה. לשוטרים ניתנה לדבריו גישה לצילומי כל המצלמות, והשוטר עבר על צילומי כמה מהן. לדבריו, צילומי האבטחה נשמרים בתחנה לשולשה חדשניים ו"בחבורה עצמה" לפיקוד זמן ארוך יותר.

17. השוטר בוריס פלאץ'יק שהעתיק את סרטון האבטחה ת/1, העיד כי פעל בהתאם לנוהלי המשטרה בעת שהוריד את הסרטן, ושללא הייתה לו כל חובה להעתיק חומר רב יותר מאשר זה שהעתיק, שכן זהו החומר הרלוונטי לחקירה.

18. החוקר נעם כהן, שגבא את עדות הנאשם, אישר שב-3.10.2017 פנתה המשטרה לבית המשפט בבקשה להוצאה צו חיפוש בบתו של הנאשם ושבבתו לא נמצא דבר. העד מסר הסברים לכך שהנאשם נחקר שלושה חדשניים לאחר המקרה ולא מוקדם יותר - בין היתר בשל קושי לאתר את הנאשם.

19. הסניגורית הגישה רשיון של הנאשם לשימוש בקניביס ופענוח של בדיקת MRI של עמוד השדרה הצווארי של הנאשם מחודש אוקטובר 2018, המעידה על בעיות רפואיות שונות.

טענות הסניגורית

20. הסניגורית טוענת כי הتبיעה לא הוכיחה את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. את טענותיה בהקשר זה ניתן לחלק לשניים. הטענה הראשונה היא שה坦הגותו של הנאשם בתחנת הדלק מלמדת כי לא הייתה לו כוונה לשலול את הארכן שלילת קבוע מבعليו. הטענה השנייה היא שהמשטרה לא הפריכה את גרסת הנאשם, ולמעשה אף לא בדקה אותה, אף על פי שהיא ניתן לבדוק אותה.

21. אשר לה坦הגותו של הנאשם בתחנת הדלק טוענת הסניגורית כי אילו התקoon הנאשם לשלו את הארכן מבعليו שלילת קבוע, היה חוזר למכוינו מיד עם מציאתו ועווזב את המקום, ואם לא מיד עם מציאתו, הרי שאחריו שחוור מחנות הנוחות. עוד טוענת הסניגורית (על בסיס גרסת הנאשם ופרשנותה לסרטון מצלמת האבטחה), שהנאשם לא הסתר את הארכן בתוך הרכב אלא הניחו על המושב. עובדה זו בצירוף העובדה שהנאשם עזב את רכבו כשלדתו פתוחה ממשך כתמי דקוט, מלמדות לדבריה על כך שלא התקoon לגנוב את הארכן.

22. אשר לפעולות המשטרה טעונה הסניגורית שהמשטרה השתתפה בפעולותיה, ושהיה עליה לאסוף מראש את כל סרטוני האבטחה שביהם נקלט הנאשם בעת שהותו בתחנה. יתר על כן, לאחר שגבתה המשטרה את עדות הנאשם, היה על המשטרה, לטענתה הסניגורית, לחזור ולהפוך סרטוני אבטחה המתעדים את שהתרחש מסביב לתחנה, וכך לבדוק את טענת הנאשם שמסר את הארנק לנגנו של ג'יפ שחור, אחרי שיצא מן התחנה. הסניגורית אף טעונה שבמהמשך סרטון האבטחה נראה ג'יפ שחור נכנס לתחנה.

הכרעה

23. כפי שציינתי כבר בפסקה 5 לעיל, לאחר שתיארתי את תוכנו של סרטון האבטחה (ת/1), התנהגוו של הנאשם כפי שהיא מתועדת בסרטון זה מקימה חזקה שבשבועה שבעת ש"נTEL ונשא" אותו התכוון לשலול את הארנק מבליו שלילת קבוע. התנהגוו עד מאי מהתנהגוו של מי שמצא ארנק ומתכוון להחזירו לבליו. הנאשם נראה בסרטון מבחין בארכן מונח על הארץ בתחנת הדלק מיד עם יציאתו ממכוניתו, ובתנווה אחת רציפה מרימים מן הארץ ומطمינו במכווניתו. זאת, מביי לבדוק אם בתוכו תעוזות או מסמכים שיאפשרו לזהות ולאתר את בעלי, ובלי לשאול איש אם איבד את הארנק. כל זאת, כאשר הנאשם כלל לא ידע שהארנק נפל דזוקא לאדם שתדלק את מכונותו לפניו, ולא לאחד המתדלקים או לאדם שמילא דלק מוקדם יותר. אף על פי כן עזב הנאשם את התחנה בלי לשאול דבר את העובדים במקום.

24. בעל הארנק, מר דורון כהן, מסר שני עדויות במשטרה והuid גם בפניו, ולא מצאתי כל סיבה לפיקפק בעדותו. לפי עדותו, מספר דקotas לאחר שעזב את תחנת הדלק בנסיעה הבchein בחסרוונו של הארנק, וחזר לתחנה כחלוף 10-11 דקות מאז שעזב אותה. ולאחר שאנשי התחנה צפו בסרטון האבטחה ואמרו לו כי הנג שנכנס לתקלק אחריו גנב את ארנקו שנפל, פנה להגיש תלונה במשטרה. אין לי ולס פק קל שמא העד קיבל חזרה את ארנקו מן הנאשם. הסניגורית אף לא אטגרה את מר כהן בשאלות אודות תוכנו של הארנק ואודות ביטול כרטיסי האשראי על ידו. על בסיס עדותו של עד זה אני קובע כי הוא לא התעכבר בסמוך לתחנת הדלק בחיפוש אחר ארנקו, ושהנאים לא החיזירו את הארנק. אין כל סיבה להניח שהעד היה מבטל את זמנו בתלונות במשטרה, בעדות בבית המשפט ובביטול כרטיסי האשראי והנפקתם של חדשים אילו היה מוחזר לו הארנק.

25.מן האמור לעיל עולה כי **גרסת ההגנה שאותה יש לבחון** היא שהנאים שהטמין את ארנקו של המתלוון במכווניתו מבלי לבדוק את תוכנו מיד כשהגיע לתחנת הדלק והבחן בו, עזב את תחנת הדלק כשהארנק ברשותו ובלי ששאל מי מעובדי התחנה אודות הארנק ולמעשה גם אף אדם אחר (על כך רוא בהמשך), ובמהמשך מסר את הארנק בלי לבדוק את תוכנו של הארנק לאדם שאינו המתלוון ואשר הנאשם אינו זוכה אותו כלל, שבמקרה עמד לא הרחק מהיציאה מהתחנה ברכבת שדومة לרכבו של המתלוון, והשיב בחשוב לשאלתו אם איבד את הארנק (על הגרסאות השונות בעניין זה רוא בהמשך). זאת, כאמור, מבלי שהנאים בדק את התעוזות בארנק לשם אימונות שייכותו של(arenk) לאו דווקא אדם שלישי מסתורי ובועל מזל, ואף על פי שהנאים לא ידעו ולא יכול היה לדעת שהארנק נפל דזוקא לבעל הג'יפ השחור שמילא דלק לפניו, ולא לאחד המתדלקים או לאדם אחר שמילא דלק מוקדם יותר. העובדה שהנאים כלל לא בדק לטענותו את תוכן הארנק בטרם עזב את תחנת הדלק מביאה לכך שגם טענותיו הגזעניות

המכוערות שכאילו לא מסר את הארכן לעובדי התחנה בשל ערביותם לא יכולות להסביר אפילו מבחינה לוגית-טיורטית את אי מסירת הארכן לעובדים בתחתית הדלק, שהרי כלל לא ידע מה יש בארכן - אם הוא שיר לאחד המתדלקים עצם, אם יש בו חומרם רגשיים לטעמו וכו'.

26. גרסת הנאשם היא מופרכת. הסתברות התרחשותה במצבות איננה אף ממש, אך קרובה לכך מאד - ככלומר, ניתן לכנותה הסתברות אפסית. לנוכח ההסתברות האפסית להתרחשותה במצבות של גרסת הנאשם, לא יהיה יותר ספק שהוא הדברים התרחשו במצבות כפי שתיאר אותם הנאשם גם אם לא ניתן היה להצביע על חוסר מהימנות של הנאשם הנובע מסתירות, התමימות והתחמקויות שעលיהן מצביע מיד.

27. על מהימנותו של הנאשם ניתן ללמוד למשל מחלוקת הדברים בין הסניגורית בסיום עדותו הראשית. דברים המלמדים כי על אף הגרסה שטווה, עדין התחמק הנאשם מהשיפוט לשאלת אם גנב את הארכן:

"**ש. טוענים שאתה לקח את הארכן זהה.**

ת. מה יש לי לעשות אותו?

ש. האם גנבת אותו?

ת. לא גנבתי עשרים שנה מטיק. לאלקחתי אף אחד. לפחות 12 שנה. זה גם אמרתי בחקירה"[1]

28. כמספר הנאשם בעדותו הראשית שמסר את הארכן לאדם בג'יפ שחזור, כיוון שנזכר שהוא ג'יפ שחזור לפניו, שאלת אותו הסניגורית: "**למה החלטת דזוקא על הג'יפ השחור?**", שכונתה הברורה היא מודיע החלייט למסור את הארכן לנגן של ג'יפ שחזור. הנאשם השיב: "**אמרתי את זה בחקירה עוד לפני שהציגו לי את הסרטון.**". ככלומר, תשובהו של הנאשם אינה מתיחסת למסירת ארכן לנגן של ג'יפ שחזור בדבר שהתרחש במצבות, אלא לאופן שבו נולדה בחקירה הגרסה שלפיה מסר את הארכן. בכך ניתן למצוא רמז מסויג לכך שמדובר בגרסה שהנאים בדה בחקירותו. דברים מסווגים דומים, הרומזים לכך שמסירת הארכן לנגן בג'יפ שחזור לא התקיימה במצבות אלא רק בגרסה שמסר במשטרה, אמר הנאשם גם בחקירהו הנגדית:

"**ש. איך אתה יכול להיות בטוח שהארנק שיר לג'יפ השחור?**

ת. היה קטע שנזכרתי שהיא ג'יפ שחזור עוד לפני שראיתי את הסרטון"[2].

29. כפי שציינתי לעיל, גרסתו של הנאשם בחקירה המשטרה הייתה גרסה מתפתחת. כמו כן, חלק מן הפרטים המהותיים שהופיעו בה לא הופיעו בעדותו של הנאשם בבית המשפט. כך למשל כשהתחיל למסור את גרסתו במשטרה (ת/4, ש' 38-42) חזר הנאשם מספר פעמים על כך שראה ג'יפ שחזור עומד מחוץ לתחנה, שאל את הגנו

אם הארנק שלו, הלה השיב בחויב, אז מסר לו את הארנק. בשלב מאוחר יותר של מסירת העדות (ש' 91) טען הנאשם ש(נаг הגייפ) "עמד בצד ומחפש משהו". פרט זה מגרסתו במשטרה לא חזר בעדותו בבית המשפט. כמו כן, הנאשם טען בחקירהו במשטרה (ת/4, ש' 59-58, 74-75) כי שאל אדם שעמד לידיו בתחנת הדלק למי שיר הארכן, אך גם פרט זה לא הופיע בගרסה שמסר בבית המשפט. בעדותו בבית המשפט לא היה הנאשם עקייבי גם בארכן, אך גם פרט זה לא הופיע בගרסה שמסר בבית המשפט. בחקירה הראשית ובתחלת החקירה בשאלת היכן היה הארנק בעת שהוא הלך לחנות הנוחות לשלם עבור המתלווק. בחקירה הראשית ובתחלת החקירה הנגידית טען שהארנק נותר על המושב במכונית, כדי לשרת את הטענה שלא התקoon לגנוב את הארנק (שהרי דלת המכונית נראית פתוחה בסרטון). בחקירה הנגידית טען הנאשם שהלך לחנות הנוחות כדי לראות אם יש שם למי למסור את הארנק. בתגובהו שאלת התובעת מודיע לא לך את איזה אמר כך את הארנק, אז טען שיתכן שלקח אותו את הארנק לחנות הנוחות[3]. מגרסתו של הנאשם בבית המשפט ניתן להבין כי החל מתקיפתו בשנת 2016 מצבו הרפואי קשה עד כי כרך שהוא "מושבת מפעילות" (במהלך הדין בפניו הנאשם אף נאנח מדי פעם), אך לא רק שלפי מה שתווד בסרטון את הפעולה של הרמת הארנק והטמנתו במכונית ביצעה הנאשם ללא כל קושי שהוא צפוי ממי שסובל מבעיות קשות בעמוד השדרה, אלא שבעדותו במשטרה אף סיפר כאמור שהוא עובק בשיפוצים בכל רחבי הארץ[4].

30. העולה מן האמור לעיל הוא שגורסת הנאשם היא לא סבירה, לא אמינה ולא מהימנה. העובדה שה הנאשם נהג בקורס רוח ובתחום מסוים בכך שהטען את הארנק במכוניתו (והואיל ועדותו בכלל אינה אמינה אינני מקבל גם באופן ספציפי את עדותו כי השאיר את הארנק מונח גלי עלי מושב הרכב - אינני יודע היכן הניחו), ולא מיהר לעזוב את התחנה עם שלו, אלא הלך לחנות הנוחות כשהוא משאיר את הדלת פתוחה, איננה סותרת את כוונתו לשולב את הארנק שלילית קבוע מבעליו, וזאת לנוכח כל הנימוקים שהוזכרו לעיל.

31. כאמור לעיל, הסניגורית טענה כי פגמים בחקירה המשטרת מצדיקים את זיכוי של הנאשם. יש לציין שהואיל ומילא נטל ההוכחה מוטל על התביעה ברמה שמעבר לספק סביר, הרי שלא חלה במשפט הפלילי דוקטרינת הנזק הראייתי, והשאלה הנשאלת במקרה הרגיל היא אם הפגמים הנטענים בחקירה המשטרת מעלים ספק סביר באשמהו של הנאשם (ראו ע"פ 5386/05 **ביל אלחווטי נ' מדינת ישראל** (2006)).

32. ההלכות הנוגעות לספק הסביר סוכמו על ידי השופט יורם דנציגר בע"פ 7939/10 **רומן זדורוב נ' מדינת ישראל** (2015):

"הספק הסביר הוגדר כזכה המותיר, על-פי מבחני שכל ישר, היגיון וניסיון החיים, שאלת אמיתיities באשר לאשמהו של הנאשם [ראו: **ענין וקנין... ענין דמיוני...**].ברי כי לא כל ספק עונה ל מבחן זה: "עצמם קיימים של ספקות והתלבויות איננו גורר אחורי בהכרח את זיכוי של הנאשם. לא כל ספק הינו ספק סביר. לא כל תהיה או קושיה הם מן הסוג והמידה, שיש בהם כדי לקעקע את הרשותו של הנאשם ולהטיל ספק סביר באשמו" [**ענין אל עביד...**]. אכן, נפסק כי כדי להטיל ספק סביר "אין די בקיומה של אפשרות חלופית או קיומה של מערכת נסיבות אחרת" [ע"פ 1003/92 **רוסלאן נ' מדינת ישראל...**]. כך גם "אין די באפשרות תיאורית, המוגנת אך בספקולציות או בהשערות, אשר אין נתמכות בריאות (או בהיעדר)" [**ענין בן-אר...**]. על הספק "לערער במידה הנדרשת את המערכת העובדתית והניסיבית"

העולה מנסיבות המקירה, כך שלא יוכל לעמוד על רגילה מסקנה חד משמעית בדבר אשמתו של הנאשם "ראן: עניין רסלאן... ע"פ 3974/92 אחולאי נ' מדינת ישראל...]. נדרש "ספק ממשי ורצינוני המugen בעבודות המקירה" [עניין בן-ארי ...]. ספק שכזה מתקיים כאשר ניתן להסיק מחומר הראות מסקנה המתישבת עם חפות הנאשם, שהסתברותה "aina אפסית אלא סובסטנטיבית" [ע"פ 409/89 רויימי נ' מדינת ישראל...]."

33. טענתה של הסניגורית שהמשטרה יכולה היהה לעשות יותר לשם חקירות תיק זה אינה מושלת יסוד, אך זהו המצב בחלק גדול מחקירות המשטרה, והשאלה הנשאלת אינה אם נאספו כל הראיות שניתן היה לאסוף, אלא אם הראיות שנאספו מוכחות את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ואם נעשו מחדלים חמורים במידה כזו שהם פוגעים בהגינות ההליך וביכולתו של הנאשם להציגן. איני מוצא כי תיק זה חדלה המשטרה באופן חמור עד כדי פגיעה בהליך ההוגן או ביכולתו של הנאשם להציגן. איני מוצא גם שהמחדלים הנטענים מעלים ספק סביר באשחתה הנאשם.

34. טענתה המרכזית של ההגנה בהקשר של מחדלי חקירה היא שלא נתפסו סרטי כל מצלמות האבטחה של תחנת הדלק שקבעו את מהלכו של הנאשם בתמונה ומחוץ לה - בעת שלטענתופגש את אותו אדם מסתורי בג'יפ שחור ומסר לו את הארנק שמצא. אשר לשתי הבדיקות שבהן יצא הנאשם ממסגרת התמונה של המצלמה שתיעודה את עמדת התקלוק שבה עמדה מכוניתו - אמם ראי היה לتفس סרט או סרטי המתעדים את שתי הבדיקות שבהן יצא הנאשם מ"שדה הראייה" של המצלמה, ואולם דקוט אליה אין רלוונטיות לבחינת אמינות גרסתו של הנאשם גם לטענתו, שהרי הנאשם איינו טוען שבמהלך מסר את הארנק למנן דהוא. אשר לצילומים מחוץ לתחנת הדלק, הרי שאין כל ראייה כי קיימת מצלמה כלשהי המצלמת מחוץ לתחנת הדלק את המקום שבו לטענתה הנאשם מסר את הארנק לאדם מסתורי. יש לציין בהקשר זה שה הנאשם כלל לא תיאר נקודה מדויקת שבה מסר לטענתו את הארנק לנهاו של הג'יפ השחור. אם מצפים את תיאורו של הנאשם שיצא מן התמונה ונפה "ימינה וימינה" אל התרשים שרטט המתلون (ע/1), הרי שמדובר ברחוב הרוב קוק שהוא אחת מדריכי הכניסה הראשיות והרחבות בעיר הרצליה. לדברי המתلون, הכביש מרוחק מן התמונה כ-40 מ', ועצים ותחנות טיפת מוכניות חוסמים את קו הראייה מהרחוב לתחנה. מכאן שאין כל סיבה להניח שאחת מצלמות האבטחה של תחנת הדלק מצלמת את רחוב הרוב קוק. בשולי הדברים אזכיר שבנקודה בסרטון שאליה הפנתה אותי הסניגורית לא נראה קטענתה ג'יפ שחור נכנס לתמונה בכיוון מנוגד לכיוון יציאתו של הנאשם, אלא נראה רכב שלא ניתן לזהות את סוגו נושא לכיוון היציאה מתחנה. כמובן, גם אם היה נראה ג'יפ שחור באותו קטע סרטון נושא בכיוון אחר, לא היה בכך כדי להוות ראייה לדבר.

35. כאמור לעיל, סבירות ההתחשותה בנסיבות של גרסה הנאשם היא אפסית, עדותם הייתה לכך בלתי אמינה. מהימנות עדותו של הנאשם הייתה נמוכה וניכרו בה סימנים רבים של אי אמרתאמת, כפי שהובאו לעיל. אני דוחה את עדותו, וקובע כי הנאשם לא מסר את הארנק לשום אדם מסתורי לא הרחק מהיציאה מתחנת הדלק כפי שתיאר בגרסהתו.

36. התנהגות הנאשם שיצא מתחנת הדלק עם ארנקו של המתلون בלי ששאל איש אם הארנק שיר לו ובלי שניסה לבדוק למי שיר הארנק בכל דרך אחרת (כולל בבחינת המסמכים שהיו בו), מקימה חזקה שבעובדת המבוססת על

ניסוון החיים, שכאשר "נטל ונשא" את הארכן התכוון לשלול אותו מבعليו שלילית קבוע. חזקה זו לא נסתרה. אין גם כל ספק שכאשר מצא הנאשם את הארכן, שככל ארנק היו בו מסמכים (לרבות כרטיסי חיוב) שנשאו את שם בעליו, הניתן ש"אפשר באמצעות סברים לגלוות מיהו בעלו של הארכן" קלשונו של סעיף 383(ג)(1)(ד) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

37. הוואיל והסניגורית לא חקרה את המתלוון על תוכן הארכן, אני קובע שהוכחה כי תוכנו היה כפי שפירט המתלוון בעדותו הראשית (כלומר, כפי שהיעיד במשטרת), שתامة את הנטען בכתב האישום.

38. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע שהتبיעה הוכיחה את הנטען בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר, ואני מרשים את הנאשם בכך שבמקום ובמועד האמורים בכתב האישום ובנסיבות המפורשות בו עבר עבירה של גנבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה היום, 4 באוגוסט 2020, במעמד הצדדים

[1] החל בעמ' 20, ש' 30 לפרוטוקול.

[2] בעדות הראשית החל בעמ' 19 לפרוטוקול, ש' 30, ובחקירה הנגדית עם' 22, ש' 12-11.

[3] בעדות הראשית עם' 20 לפרוטוקול, ש' 22-19 ובחקירה הנגדית עם' 21, ש' 29-22.

[4] ת/1, ש' 10-9, עם' 19 לפרוטוקול, ש' 24-19.